

Kávéház

Nachtcafé II–V

II.

A keresztmami olvassa az Univerzumot,
Frau Schlächtermeister a kanapén tesped,
alul zsírpárnás karján
türemkedik a hüvelykujja.

Erni egy olyan nőben tocsog, akit a jégen látott meg.
Barna, anyás és meg fogja csókolni Ernit.
Én egy asszonyka parfümjében ülök.
Illata heliotrop és altest keveréke,
édesnek tűnik, mert nem ismerem.
A barátja a nadrágzsebében matat.
Talán az esetében kizáródott sérvről lehet szó.

Az üzletvezető mindenhol biztosítja a becsületességet.
Ő a jó dolgok pionírja.
Hosszú lábujjai egyre csak menekülnének
a csizmából bokástul.

A szomszéd asztalnál gurguláznak:
A nők: túl ostoba csőcselék!
Még tényleg nem láttam egy nőt sem,
aki tudta volna, hogy a malom keréklapátjai tulajdonképpen miért forognak,
erről statisztikát vezetek.

Erni annál a nőnél van, akit a jégen látott meg.
Lelegeli róla az ajkát.
A testek egymáson játszanak
hallatlan melódiát.

Közben megfúr egy fiatalabb urat: –
Az bal öklét a csípőjébe löki,
és ruhája nyílásából
megszül egy pohárkitűzőt:
Sauve qui peut.

éjjel II–V

III.

Mégis, én a kemény férfi,
három kékesszürke fogcsont
ordít a dohos üregéből.
Mégis rám tört a szerelem,
két kurva képe türemkedik.

Maxixe:

Ida a zenéhez idomítja az alakját.
Hajlik előre és hátra.
Egészen egyenesből hirtelen domborít:
»Te, Ida, nem-e vagy gumiból?«

Egy falusi belefullad egy kurva pofájába:
Vigyél magaddal. El akarok süllyedni.
Hagyj meghalni. Szülj meg engem.

IV.

Nem ér fáradni. Tolja az ember,
s elbukik: isten szoknyáján ülök;
te is szeretsz? Olyan magam voltam.

A honfidal a disznót felizgatja.
Az ajak is zokog. Villany kikapcsol.
Az édes völgy. Ott ül ő a lanttal.

A főpincér szendergőpunccal kacsáz.
Boldogul. Csupa húslomb és kurvaósz,
lankadt csík. Hájredők. Gödrök flörtölnek:
hús folyik; öntsé tetszés szerint magad
köre,
kiáltással telt rés a szánk.

V.

Adakozik a rokonok, szülőföld
lágý hangján – ez épp elég a térdnek.
Ferdén löki az íny a torzó csokrot.

A polgárpocsolya a padra lép:
banda, csákány, frigy, szakáll és medál:
sokszor négy liter vér, ebből három
a bélben hízik, a negyedik
nemben duzzad.

To kurva levetkőztet egy kezét:
puhán, mint az öl húsa, odadől,
ahol gyönyört tapint.

Mohácsi Árpád fordításai

Gottfried Benn (1886, Putlitz – 1956, Nyugat-Berlin):
német költő, író, esszéista.

Mohácsi Árpád (Budapest, 1966): az ELTE-n szerzett
magyar–portugál–német szakos diplomát. Verseket és mű-
fordításokat egyetemista kora óta publikál folyóiratokban
és különböző antológiákban.